

Beleidsregels bijzondere bijstand Kempengemeenten 2018

Burgemeester en wethouders van de gemeente Bergeijk;

gelet op artikel 4:81 Algemene wet bestuursrecht, de artikelen 35, 36, 36b Participatiewet, artikel 1.13 van de Wet kinderopvang en kwaliteitseisen peuterspeelzalen;

gezien het advies van het cliëntenplatform ISD de Kempen d.d. 7 november 2017;

overwegende, dat het noodzakelijk is beleidsregels vast te stellen met betrekking tot de bijzondere bijstand, de individuele inkomenstoelage, de individuele studietoelage en de tegemoetkoming kinderopvang;

Beleidsregels bijzondere bijstand Kempengemeenten 2018

Hoofdstuk 1 Collectieve ziektekostenverzekering

Artikel 1 Collectieve ziektekostenverzekering

1. De belanghebbende met een inkomen van maximaal 120% van de toepasselijke bijstandsnorm én een vermogen gelijk aan of lager dan het vrij te laten vermogen als bedoeld in artikel 34, derde lid, Participatiewet, kan deelnemen aan de Collectieve Ziektekostenverzekering voor Minima (CZM).
2. De ISD de Kempen biedt de Collectieve Ziektekostenverzekering voor Minima (CZM) aan haar inwoners (CZ voor alle ISD-gemeenten, voor gemeente Oirschot CZ en VGZ) in drie varianten aan:
 - Beperkte dekking: Start (CZ) of Compact (VGZ)
 - Uitgebreide dekking: Extra (CZ) of Compleet (VGZ)
 - Extra uitgebreide dekking: Extra uitgebreid (CZ)
3. Het college verstrekt bijzondere bijstand voor de volledige premie van het aanvullende pakket met de beperkte dekking of het aanvullende pakket met de uitgebreide dekking.
4. Het college kan bijzondere bijstand verstrekken voor de volledige premie van het aanvullende pakket met de extra uitgebreide dekking, indien de belanghebbende aanspraak heeft op bijzondere bijstand voor noodzakelijke kosten die bij de CZM uitsluitend via het aanvullende pakket met de extra uitgebreide dekking worden vergoed.
5. Onder het inkomen wordt verstaan het inkomen zoals bedoeld in de artikelen 31 tot en met 33 van de Participatiewet.
6. Onder het vermogen wordt verstaan het vermogen zoals bedoeld in artikel 34 Participatiewet.

Hoofdstuk 2 Individuele inkomenstoelage

Artikel 2 Individuele inkomenstoelage

1. Belanghebbende heeft uitzicht op inkomensverbetering indien in de periode van twaalf maanden na de peildatum naar verwachting algemeen geaccepteerde arbeid zal worden aangeboden of verworven met een hoger loon dan de toepasselijke bijstandsnorm.
2. Bij de beoordeling van het criterium 'geen uitzicht op inkomensverbetering' moet het college rekening houden met de omstandigheden van de persoon, waartoe in ieder geval worden gerekend:
 - de krachten en bekwaamheden van de persoon, en
 - de inspanningen die de persoon heeft verricht om tot inkomensverbetering te komen.
3. Geen individuele inkomenstoelage wordt verstrekt als belanghebbende gedurende de referteperiode geen of onvoldoende inspanningen heeft verricht.
4. Geen recht op individuele inkomenstoelage heeft:
 - a. belanghebbende die twaalf maanden voorafgaand aan de peildatum, een maatregel heeft gekregen in verband met het niet of onvoldoende medewerking verlenen aan re-integratie en re-integratieactiviteiten of een maatregel heeft gekregen in verband met het niet verkrijgen en behouden van algemeen geaccepteerde arbeid.
 - b. de belanghebbende die gedurende de referteperiode uit 's Rijks kas bekostigd onderwijs volgt of heeft gevolgd.

Hoofdstuk 3 Individuele bijzondere bijstand

Paragraaf 1 Aanvraag

Artikel 3 Moment indienen aanvraag bijzondere bijstand

Een aanvraag voor bijzondere bijstand moet uiterlijk drie maanden na de factuurdatum zijn ingediend.

Paragraaf 2 Draagkracht

Artikel 4 Begrippen

1. Draagkrachtinkomen:

het inkomen, zoals dat geldt voor de algemene bijstand, dat hoger is dan 120% van de van toepassing zijnde bijstandsnorm.

2. Draagkrachtvermogen:

het volgens artikel 34, eerste lid Participatiewet in aanmerking te nemen vermogen, voor zover dit meer bedraagt dan het vrij te laten vermogen als bedoeld in artikel 34, derde lid, Participatiewet én vermeerderd met het vermogen gebonden in de woning met bijbehorend erf, voor zover tegeldemaking of (verdere) bezwaring hiervan in alle redelijkheid kan worden verlangd.

Artikel 5 Draagkracht

1. Bijzondere bijstand wordt verleend met inachtneming van de draagkracht van de belanghebbende en zijn gezin, tenzij deze beleidsregels anders bepalen.
2. De draagkracht bedraagt 35% van het draagkrachtinkomen plus 100% van het draagkrachtvermogen.
3. In afwijking van het tweede lid bedraagt de draagkracht 100% van het draagkrachtinkomen plus 100% van het draagkrachtvermogen bij bijzondere bijstand voor bepaalde periodieke kosten die betrekking hebben op algemeen noodzakelijke bestaanskosten.
4. In afwijking van het tweede lid wordt bij personen die bijzondere bijstand in de vorm van woonkostentoeslag ontvangen aangenomen dat er geen draagkrachtvermogen aanwezig is.

Artikel 6 Draagkracht bij schulden

1. In afwijking van artikel 5 wordt uitgegaan van geen draagkracht zolang de belanghebbende meewerkt aan:
 - een schuldregeling via de Kredietbank, of
 - een schuldregeling in fase 1 óf
 - een WSNP traject.
2. Mocht in een van de gevallen als bedoeld in het eerste lid sprake zijn van een partner die niet onder een van de in het eerste lid genoemde schuldregelingen of WSNP valt, dan telt het inkomen van deze partner volledig mee en wordt, voor het bepalen van het draagkrachtinkomen, de bijstandsnorm voor een alleenstaande als de van toepassing zijnde bijstandsnorm gehanteerd.

Artikel 7 Draagkrachtverrekening

1. Bij incidentele bijstand wordt de draagkracht in één keer met de bijzondere bijstand verrekend.
2. Bij periodieke bijzondere bijstand wordt de draagkracht verrekend naar rato van het aantal maanden van de periode waarop deze bijstand betrekking heeft.

Artikel 8 Draagkrachtperiode bijzondere bijstand

1. De draagkracht wordt telkens voor een periode van één jaar vastgesteld, beginnende op de eerste dag van de maand waarin de kosten gemaakt zijn.
2. De draagkracht kan voor een kortere of langere periode vastgesteld worden, indien de periode waarop de kosten betrekking hebben daartoe aanleiding geeft.
3. De draagkracht wordt gedurende de in het eerste lid genoemde periode niet herberekend.
4. In afwijking van het derde lid heeft een tussentijdse wijziging van het draagkrachtinkomen of draagkrachtvermogen tijdens het draagkrachtjaar invloed op de draagkracht en het recht op bijzondere bijstand indien:
 - a. het een zodanige wijziging van inkomen is dat de deze wijziging uit het oogpunt van bijstandsverlening niet buiten beschouwing gelaten kan worden; of
 - b. het een wijziging van de gezinssituatie betreft die een normwijziging (of beëindiging van de bijstand) tot gevolg heeft; of

- c. er een wijziging in de vermogenssituatie is opgetreden, in zoverre dat de wijziging een overschrijding van de van toepassing zijnde vermogensgrens betekent.
5. De toepassing van het vierde lid levert geen wijziging op ten aanzien van eerder in het draagkrachtjaar verstrekte bijzondere bijstand, maar enkel voor de periodieke bijzondere bijstand die nog verstrekt zal worden na de draagkrachtwijziging.

Paragraaf 3 Overige bepalingen

Artikel 9 Drempelbedrag

De ISD de Kempen hanteert geen drempelbedrag.

Artikel 10 Vorm bijzondere bijstand

1. De bijzondere bijstand wordt om niet verstrekt, tenzij deze beleidsregels anders bepalen.
2. In afwijking van het eerste lid wordt de bijzondere bijstand in de vorm van een renteloze geldlening verstrekt in de gevallen die genoemd worden in artikel 48, tweede lid, van de Participatiewet en indien de bijzondere bijstand de kosten van duurzame gebruiksgoederen als bedoeld in artikel 51, van de Participatiewet betreft.
3. In afwijking van het eerste lid wordt de bijzondere bijstand verstrekt in de vorm van een geldlening aan personen die bijzondere bijstand in de vorm van woonkostentoeslag ontvangen én aan wie een krediethypotheek is verstrekt.

Artikel 11 Hoogte bijzondere bijstand

Onverminderd de draagkracht wordt de hoogte van de bijzondere bijstand, tenzij deze beleidsregels anders bepalen, individueel bepaald door de hoogte van de noodzakelijke kosten, waarbij als uitgangspunt geldt dat de bijzondere bijstand niet meer bedraagt dan de kosten van de goedkoopst adequate voorziening.

Paragraaf 4 Medische kosten

Artikel 12 Uitgangspunten

1. De Zorgverzekeringswet en de Wet langdurige zorg vormen een passende en toereikende voorliggende voorziening voor medische kosten, zodat voor medische kosten geen bijzondere bijstand wordt verleend, tenzij deze beleidsregels anders bepalen.
2. Het college verleent geen bijzondere bijstand voor zover de collectieve aanvullende zorgverzekering de medische kosten vergoedt of zou kunnen vergoeden, tenzij deze beleidsregels anders bepalen.

Artikel 13 Brillen en contactlenzen

1. Het college verleent bijzondere bijstand voor de kosten van een bril of contactlenzen, indien er sprake is van een medische noodzaak voor de bril of contactlenzen.
2. De bijzondere bijstand als bedoeld in het eerste lid wordt eenmaal per drie jaar verstrekt, de aanvraagdatum wordt gezien als de peildatum.
3. De bijzondere bijstand als bedoeld in het eerste lid bedraagt voor een bril maximaal de laagste vergoeding vanuit de collectieve aanvullende verzekering van CZ of VGZ.

Artikel 14 Eigen bijdrage hoortoestellen

1. Het college verleent bijzondere bijstand voor de eigen bijdrage voor een hoortoestel.
2. De hoogte van de bijzondere bijstand bedraagt niet meer dan laagste vergoeding vanuit de collectieve aanvullende verzekering van CZ of VGZ.
3. Het college verleent geen bijzondere bijstand voor de met een hoortoestel samenhangende kosten, zoals de kosten voor batterijen.

Artikel 15 Vervoer naar ziekenhuis/medisch specialist in verband met een behandeling

1. Het college verleent bijzondere bijstand voor de kosten van het vervoer aan personen die deze vervoerskosten hebben vanwege de noodzaak van herhaalde medische behandelingen in een ziekenhuis of een andere behandelingsinstelling in Nederland, indien aan de volgende voorwaarden wordt voldaan:
 - De kosten van de medische behandeling waarvoor reiskosten worden gemaakt, dienen vergoed te worden op grond van de Zvw of de Wlz.
 - Het ziekenhuis of de instelling waar de behandeling plaatsvindt, is de dichtstbijzijnde optie voor de behandeling. De belanghebbende moet dus gebruik maken van de meest

dichtstbijzijnde optie, omdat gekozen moet worden voor het meest goedkope adequate alternatief. Dat een belanghebbende een sterke voorkeur heeft voor een bepaalde behandellocatie doet hier niets aan af.

2. De bijzondere bijstand als bedoeld in het eerste lid wordt verleend vanaf de vijfde behandeling per kalenderjaar, met een maximum van twaalf behandelingen per kalenderjaar. De reiskosten voor de eerste vier behandelingen en vanaf de dertiende behandeling per kalenderjaar moet de belanghebbende zelf betalen.
3. Het college verleent in principe alleen bijzondere bijstand voor reiskosten, indien de enkele reisafstand vanaf het woonadres naar de plaats van bestemming meer dan 10 kilometer bedraagt. Bij een medische behandeling kan hiervan om medische of sociale reden gemotiveerd van worden afgeweken.
4. De hoogte van de bijzondere bijstand wordt bepaald op basis van het reguliere openbaar vervoer tarief 2° klas voor het goedkoopst mogelijke traject.
5. In afwijking van het tweede lid wordt de hoogte van de bijzondere bijstand bepaald op basis van de kortste route en een kilometervergoeding die gelijk is aan het in artikel 13, lid 4, onder b Wet op de loonbelasting genoemde bedrag, indien de belanghebbende met de auto reist én het reizen met het openbaar vervoer niet de goedkoper is.

Artikel 16 Dieetkosten

1. Het college verleent bijzondere bijstand voor de meerkosten van een dieet, indien het volgen van het dieet medisch noodzakelijk is.
2. De hoogte van de bijzondere bijstand wordt bepaald op basis van de Nibud Prijzengids.

Artikel 17 Tandheelkundige hulp

1. Het college verleent bijzondere bijstand voor de ingevolge de Zorgverzekeringswet verschuldigde eigen bijdrage voor een uitneembare volledige prothetische voorziening voor de boven- of onderkaak.
2. Indien de belanghebbende geen aanvullende (tand)verzekering heeft, verleent het college eenmalig bijzondere bijstand voor tandartskosten, waarbij enkel tandartskosten die vanuit de collectieve aanvullende verzekering van CZ of VGZ zouden worden vergoed voor bijzondere bijstand in aanmerking komen. De bijzondere bijstand bedraagt niet meer dan de laagste vergoeding vanuit de collectieve aanvullende verzekering van CZ of VGZ.
3. De belanghebbende die door schulden geen gebruik kan maken van een aanvullende verzekering én die aantoonbaar bezig is met het aflossen van zijn schulden, komt in aanmerking voor bijzondere bijstand voor de noodzakelijke tandartskosten voor niet meer dan de laagste vergoeding vanuit de collectieve aanvullende verzekering van CZ of VGZ.
4. Onder noodzakelijke tandartskosten als bedoeld in het derde en vierde lid worden uitsluitend verstaan de tandartskosten die op grond van de collectieve aanvullende verzekering van CZ of VGZ voor vergoeding in aanmerking komen.

Artikel 18 Bijdrage in de kosten Wmo 2015

Het college verleent bijzondere bijstand voor de bijdrage in de kosten op grond van de Wet maatschappelijke ondersteuning 2015, indien en voor zover deze bijdrage niet wordt vergoed vanuit een (collectieve) aanvullende zorgverzekering.

Artikel 19 Eigen risico

Het college verleent geen individuele bijzondere bijstand voor het verplicht eigen risico in het kader van de Zorgverzekeringswet of voor de uit een vrijwillig gekozen hoger eigen risico voortkomende kosten.

Artikel 20 Maaltijdvoorziening

1. Het college verleent bijzondere bijstand voor de maaltijdvoorziening die voorziet in een warme maaltijd, indien de belanghebbende niet in staat is zelf een warme maaltijd te bereiden.
2. De bijzondere bijstand wordt verleend voor maximaal één warme maaltijd per dag, dus maximaal zeven warme maaltijden per week. Onder warme maaltijd worden alle gangen tezamen verstaan, dus de aparte gangen (zoals voorgerecht, hoofdgerecht en nagerecht) komen niet afzonderlijk voor bijzondere bijstand in aanmerking.
3. De hoogte van de bijzondere bijstand bedraagt maximaal de kosten van de maaltijdvoorziening voor zover deze meer bedragen dan 112% van het in artikel 3.8, eerste lid, onderdeel a, van de Uitvoeringsregeling loonbelasting 2011 genoemde bedrag.

Artikel 21 Sociale alarmering

1. Het college verleent bijzondere bijstand voor de aansluitkosten en de abonnementskosten van personenalarmering, indien de personenalarmering om medische of sociale redenen noodzakelijk is.
2. De hoogte van de bijzondere bijstand bedraagt niet meer dan de laagste vergoeding vanuit de collectieve aanvullende verzekering van CZ of VGZ.

Artikel 22 Stookkosten

1. Het college verleent bijzondere bijstand voor de energiekosten, indien de energiekosten hoger zijn dan de door het Nibud vastgestelde gemiddelde energiekosten en de belanghebbende als gevolg van een chronische ziekte of handicap extra energiekosten moet maken.
2. De hoogte van de bijzondere bijstand wordt bepaald op de daadwerkelijke energiekosten minus de door het Nibud vastgestelde gemiddelde energiekosten.

Artikel 23 Bewassing en kledingslijtage

1. Het college verleent bijzondere bijstand voor de extra kosten van het wassen van kleding en kledingslijtage, indien de belanghebbende deze extra kosten moet maken als gevolg van een chronische ziekte of handicap.
2. De hoogte van de bijzondere bijstand wordt bepaald op de noodzakelijke extra kosten, voor zover deze hoger liggen dan de door het Nibud vastgestelde kosten voor bewassing en kleding.

Paragraaf 5 Bijzondere bijstand jongeren

Artikel 24 Hoogte bijzondere bijstand 18 t/m 20-jarigen niet in inrichting

1. Het college kan bijzondere bijstand verlenen aan de persoon van 18, 19 of 20 jaar indien deze persoon uitwonend is én:
 - a. de ouders zijn overleden, of
 - b. de ouders duurzaam in het buitenland verblijven of
 - c. er sprake is van een ernstig verstoorde relatie tussen de ouders en de jongere.
2. De hoogte van de bijzondere bijstand als bedoeld in het eerste lid is, indien de bijzondere bijstand ziet op de noodzakelijke kosten van het bestaan, gelijk aan het verschil tussen de van toepassing zijnde jongerennorm en het bedrag dat een 21-jarige in dezelfde situatie zou krijgen.
3. De hoogte van de bijzondere bijstand als bedoeld in het eerste lid wordt, indien de bijzondere bijstand ziet op bijzondere kosten, vastgesteld conform het elders in deze beleidsregels bepaalde.

Artikel 25 Hoogte bijzondere bijstand 18 t/m 20-jarigen in inrichting

1. Het college verleent, onverminderd het bepaalde in artikel 12 Participatiewet, bijzondere bijstand aan een persoon van 18, 19 of 20 jaar in een inrichting voor de algemeen noodzakelijke kosten van het bestaan, indien:
 - a. de ouders zijn overleden, of
 - b. de ouders duurzaam in het buitenland verblijven, of
 - c. er sprake is van een ernstig verstoorde relatie tussen de ouders en de jongere.
2. De hoogte van de bijzondere bijstand als bedoeld in het derde lid wordt bepaald aan de hand van de individuele situatie en bedraagt minimaal 75% van de norm van een alleenstaande van 21 jaar en ouder in een inrichting, doch maximaal 100% van de norm van een alleenstaande van 21 jaar en ouder in een inrichting, met dien verstande dat de door de ouders voor de persoon van 18, 19 of 20 jaar ontvangen kinderbijslag in mindering wordt gebracht op de bijzondere bijstand.

Paragraaf 6 Reiskosten

Artikel 26 Algemene bepalingen reiskosten

1. Het college verleent alleen bijzondere bijstand voor reiskosten, indien de enkele reisafstand vanaf het woonadres naar de plaats van bestemming meer dan 10 kilometer bedraagt.
2. De hoogte van de bijzondere bijstand voor reiskosten wordt bepaald op basis van het reguliere openbaar vervoer tarief 2^e klas voor het goedkoopst mogelijke traject.
3. In afwijking van het tweede lid wordt de hoogte van de bijzondere bijstand bepaald op basis van de kortste route en een kilometervergoeding die gelijk is aan het in artikel 13, lid 4, onder b Wet

op de loonbelasting genoemde bedrag, indien de belanghebbende met de auto reist én het reizen met het openbaar vervoer niet goedkoper is.

Artikel 27 Reiskosten bezoek zieke familieleden

1. Het college kan bijzondere bijstand verlenen voor de reiskosten die de belanghebbende maakt voor het in Nederland bezoeken van een ziek gezinslid of familielid in de eerste graad.
2. De bijzondere bijstand als bedoeld in het eerste lid wordt verleend vanaf het vijfde bezoek per kalenderjaar, met een maximum van twaalf bezoeken per kalenderjaar. De reiskosten voor de eerste vier bezoeken en vanaf het dertiende bezoek per kalenderjaar komen dus voor eigen rekening van de belanghebbende zelf betalen.
3. In afwijking van het eerste lid kan, indien dit op sociaal-medische gronden noodzakelijk wordt geacht, bij wijze van individualisering bijzondere bijstand worden verleend aan bloed- of aanverwanten tot en met de tweede graad.
4. Het bepaalde in artikel 26 is van overeenkomstige toepassing.

Artikel 28 Reiskosten bezoek gedetineerde

1. Het college verleent bijzondere bijstand voor de reiskosten voor het bezoek van een gedetineerde indien de gedetineerde behoort tot het gezin van de belanghebbende, de gedetineerde verblijft in een gesloten inrichting (= geen recht op verlof) en de inrichting buiten de gemeente is gelegen (maar binnen Nederland).
2. De bijzondere bijstand als bedoeld in het eerste lid wordt verleend voor:
 - a. het eenmaal per maand bezoeken van de gedetineerde door de echtgenoot/echtgenote en de kinderen .
 - b. het eenmaal per maand bezoeken van het gedetineerde (pleeg)kind door de ouders.
3. Het college kan individueel bezien of een eenmalig bezoek per maand aan een gedetineerde broer of zus (met wie in gezinsverband werd geleefd), als noodzakelijk kan worden aangemerkt.
4. Het bepaalde in artikel 26 is van overeenkomstige toepassing.

Artikel 29 Reiskosten re-integratietraject

1. Het college kan bijzondere bijstand verstrekken voor de reiskosten van en naar een re-integratietraject, waaronder inburgering, of deze reiskosten vergoeden uit het Participatiebudget. Hieronder valt voor klanten met een bijstandsuitkering ook het inburgeringstraject, aangezien ISD de Kempen een dergelijk traject voor deze groep beschouwt als re-integratietraject. Reiskosten die opkomen in verband met een re-integratietraject dat belanghebbende verplicht is te volgen in het kader van zijn of haar bijstandsuitkering bij ISD de Kempen, kunnen worden vergoed uit het Participatiebudget.
2. Het bepaalde in artikel 26 is van overeenkomstige toepassing.

Paragraaf 7 Woonkosten

Artikel 30 Duurzame gebruiksgoederen en overige inrichtingskosten

1. In dit artikel worden verstaan onder:
 - a. duurzame gebruiksgoederen: gebruiksgoederen die bestemd zijn voor een duurzaam gebruik, zoals een diepvries, koelkast, televisie, wasdroger, wasmachine, bed, matras en bankstel.
 - b. overige inrichtingskosten: de kosten van inrichting, die niet zien op duurzame gebruiksgoederen, zoals de kosten van behang, gordijnen, verf en vloerbedekking.
2. Het college verleent geen bijzondere bijstand voor de kosten van duurzame gebruiksgoederen en overige inrichtingskosten, omdat deze kosten behoren tot de incidenteel voorkomende algemeen noodzakelijke kosten van het bestaan.
3. In afwijking van het tweede lid kan het college indien er sprake is van bijzondere omstandigheden bijzondere bijstand verlenen voor de kosten van duurzame gebruiksgoederen en overige inrichtingskosten. Het niet kunnen reserveren als gevolg van schulden is geen bijzondere omstandigheid.
4. De hoogte van de bijzondere bijstand bedraagt maximaal de in de hierna opgenomen tabel genoemde bedragen, waarbij bijzondere bijstand voor duurzame gebruiksgoederen in de vorm van een lening wordt verstrekt en voor de overige inrichtingskosten om niet:

	Maximaal bedrag bijzondere bijstand voor duurzame gebruiksgoederen	Maximaal bedrag bijzondere bijstand voor overige inrichtingskosten
alleenstaande op kamers	€ 1.329,75	€ 443,25

alleenstaande met zelfstandige huisvesting	€ 2.552,25	€ 850,75
gezin van 2 personen	€ 4.293,00	€ 1.431,00
gezin van 3 personen	€ 4.856,25	€ 1.618,75
gezin van 4 personen	€ 5.430,00	€ 1.810,00
gezin van 5 personen	€ 5.994,75	€ 1.998,25
gezin van 6 personen	€ 6.584,25	€ 2.194,75
gezin van 7 personen	€ 7.115,25	€ 2.371,75
gezin van 8 personen	€ 7.646,25	€ 2.548,75

Artikel 31 Verhuiskosten

1. Het college verleent geen bijzondere bijstand voor de kosten van een verhuizing, omdat deze kosten behoren tot de incidenteel noodzakelijke kosten van het bestaan.
2. In afwijking van het eerste lid kan het college bijzondere bijstand verlenen voor de kosten van verhuizing indien er in het individuele geval sprake is van bijzondere omstandigheden.
3. De werkelijke kosten worden vergoed waarbij als uitgangspunt geldt: verhuizen door het eigen netwerk. Als een eigen netwerk ontbreekt, kunnen de kosten van een erkende verhuizer worden vergoed. Alvorens tot vergoeding wordt overgegaan, moet belanghebbende een offerte opvragen bij twee verschillende verhuisbedrijven.

Artikel 32 Eerste maand huur en administratiekosten

Het college verleent bijzondere bijstand voor de kosten van de eerste maand huur en administratiekosten, indien de verhuizing noodzakelijk is.

Artikel 33 Berekening woonkostentoeslag huurders

1. Het college kan bijzondere bijstand verlenen voor de woonkosten van een huurwoning, voor zover de belanghebbende geen aanspraak kan maken op huurtoeslag op grond van de Wet op de huurtoeslag en de huur niet hoger is dan de maximale huurgrens in de Wet op de huurtoeslag.
2. De hoogte van de woonkostentoeslag als bedoeld in het eerste lid wordt bepaald door de maximale woonkostentoeslag, berekend conform de systematiek van de Wet op de huurtoeslag, te verminderen met het bedrag dat aan huurtoeslag wordt ontvangen.
3. In afwijking van de vorige leden kan het college, indien de woonkosten hoger zijn dan de maximum huurgrens in de Wet op de huurtoeslag, op grond van individuele omstandigheden een (aanvullende) woonkostentoeslag verlenen, waarbij de hoogte hiervan wordt bepaald op de woonkosten minus de eigen bijdrage die verschuldigd zou zijn bij een huur gelijk aan de maximum huurgrens.
4. De woonkostentoeslag als bedoeld in het derde lid wordt toegekend voor drie tot zes maanden, met de mogelijkheid tot verlenging tot maximaal 1 jaar en de belanghebbende wordt de verplichting opgelegd om te zoeken naar goedkopere huisvesting waarvoor wel recht bestaat op huurtoeslag.

Artikel 34 Berekening woonkostentoeslag eigenaren

1. Het college kan bijzondere bijstand verlenen voor de woonkosten van een eigen woning, waarbij alleen de volgende woonkosten voor deze woonkostentoeslag in aanmerking komen:
 - a. de hypotheekrente.
 - b. de zakelijke lasten in verband met het hebben van eigendom, zoals rioolrechten, het eigenaarsdeel waterschapslasten, het erfpachtcanon, de premies van verzekeringen tegen brand- en stormschade (alleen voor de opstallen) en het eigenaarsdeel onroerende zaakbelasting (dus niet het gebruikersdeel).
 - c. een naar omstandigheden vast te stellen bedrag voor groot onderhoud.
2. De hoogte van de woonkostentoeslag als bedoeld in het eerste lid wordt bepaald op de maximale woonkostentoeslag, rekening houdend met de in het eerste lid genoemde woonkosten en berekend conform de systematiek van de Wet op de huurtoeslag.
3. In afwijking van de vorige leden kan het college, indien de woonkosten hoger zijn dan de maximum huurgrens in de Wet op de huurtoeslag, op grond van individuele omstandigheden een (aanvullende) woonkostentoeslag verlenen, waarbij de hoogte hiervan wordt bepaald op de woonkosten minus de eigen bijdrage die verschuldigd zou zijn bij een huur gelijk aan de maximum huurgrens.
4. De woonkostentoeslag als bedoeld in het derde lid wordt toegekend voor drie tot zes maanden, met de mogelijkheid tot verlenging tot maximaal 1 jaar en de belanghebbende wordt de verplichting opgelegd om te zoeken naar goedkopere huisvesting waarvoor wel recht bestaat op huurtoeslag.

Paragraaf 8 Overige kosten

Artikel 35 Uitvaartkosten

1. Het college verstrekt geen bijzondere bijstand voor uitvaartkosten voor zover voor deze kosten een beroep kan worden gedaan op een uitvaart-, levens- of ongevallenverzekering of deze kosten kunnen worden voldaan uit de nalatenschap.
2. Onverminderd het bepaalde in het eerste lid kan het college bijzondere bijstand verlenen voor het deel van de kosten van een uitvaart dat voor rekening van de belanghebbende komt, waarbij alleen de volgende kosten voor vergoeding in aanmerking komen:
 - a. Legeskosten overlijdensakte
 - b. Rouwkaarten (100 stuks zonder porto)
 - c. Werkzaamheden uitvaartverzorger
 - d. Eenvoudige kist
 - e. Grafrechten algemeen graf
 - f. Rouwauto met maximaal 1 volgauto
 - g. Opbaren rouwcentrum
 - h. Draggers
 - i. Grafzerk of sierurn
 - j. As bewaren in urnenmuur of columbarium (5 jaar)
3. De hoogte van de bijzondere bijstand als bedoeld in het eerste lid is gelijk aan het aandeel in de werkelijke kosten, maar bedraagt niet meer dan:
 - a. € 6.572,00 bij een begrafenis inclusief grafzerk.
 - b. € 4.192,00 bij een begrafenis exclusief grafzerk.
 - c. € 5.212,00 bij een crematie.

Artikel 36 Kosten bewindvoering

1. Het college verleent bijzondere bijstand voor de kosten van bewindvoering, indien de noodzaak tot beschermingsbewind is vastgesteld door de kantonrechter.
2. In afwachting van de uitspraak van de kantonrechter verleent het college bijzondere bijstand voor de kosten van beschermingsbewind vanaf de datum van het aanvragen van bewindvoering bij de kantonrechter.
3. De bijzondere bijstand is gelijk aan de werkelijke kosten, maar bedraagt nooit meer dan de in Regeling beloning curatoren, bewindvoerders en mentors vastgestelde bedragen.

Artikel 37 Kosten curatele

1. Het college verleent bijzondere bijstand voor de kosten van curatele, die door de kantonrechter afwijkend zijn vastgesteld van de hoofdregel van 5% van de netto opbrengst van de onder bewind staande goederen.
2. De bijzondere bijstand is gelijk aan het bedrag waarop de kantonrechter de beloning voor de curator heeft vastgesteld.

Artikel 38 Kosten mentorschap

1. Het college verleent bijzondere bijstand voor de kosten van een door de rechter benoemde mentor.
2. De bijzondere bijstand is gelijk aan het bedrag waarop de rechter de beloning voor de curator heeft vastgesteld.

Artikel 39 Kosten rechtsbijstand

1. Het college verleent bijzondere bijstand voor de kosten van de eigen bijdrage voor een advocaat en het griffierecht, indien de belanghebbende een toevoeging van een advocaat door de Raad voor Rechtsbijstand heeft.
2. De hoogte van de bijzondere bijstand is gelijk aan de werkelijk gemaakte kosten, met dien verstande dat, indien de belanghebbende niet de korting van het in artikel 2 lid 6 Besluit eigen bijdrage rechtsbijstand genoemde bedrag verkrijgt, deze misgelopen korting niet voor bijzondere bijstand in aanmerking komt.

Artikel 40 Babyuitzet

1. Het college kan in zeer uitzonderlijke gevallen bijzondere bijstand verlenen voor de noodzakelijke kosten van een babyuitzet. Bij zeer uitzonderlijke gevallen kan onder andere worden gedacht aan

-
- geboorte van een meerling (alleen de meerkosten komen voor bijzondere bijstand in aanmerking), een onvrijwillige zwangerschap ten gevolge van een zedenmisdrif of hogere kosten ten gevolge van medische complicaties.
2. Het college kan bijzondere bijstand verlenen voor de noodzakelijke kosten van een babyuitzet aan statushouders, indien het gaat om een eerste babyuitzet, waarvoor de statushouders niet hebben kunnen reserveren, en het kind binnen één jaar na domicilie in de gemeente wordt geboren.
 3. De hoogte van de bijzondere bijstand wordt bepaald op het bedrag voor het basispakket in de Nibud Prijzengids.

Artikel 41 Schulden

1. Het college kan bijzondere bijstand voor schulden als bedoeld in artikel 49 Participatiewet verlenen, indien:
 - a. de belanghebbende zelf geen kan oplossing creëren
 - b. de schulden betrekking hebben op noodzakelijke voorzieningen waarvoor destijds indien tijdig een bijstandsaanvraag was ingediend, bijstand zou zijn verleend
 - c. de schulden zijn ontstaan door een inkomen beneden de bijstandsnorm
 - d. de cliënt zolang mogelijk heeft voldaan aan zijn betalingsverplichtingen
2. De hoogte van de bijzondere bijstand wordt bij een borgtocht afgestemd op de omvang van het krediet dat benodigd is om een schuldregeling tot stand te brengen, maar overschrijdt niet de grens van hetgeen uit oogpunt van een verantwoorde bijstandsverlening acceptabel wordt geacht.

Artikel 42 Voormalig alleenstaande ouders

1. Het college verleent de voormalig alleenstaande ouder waarvan het laatste ten laste komende kind een opleiding volgt waarvoor recht bestaat op Wet studiefinanciering (WSF) of Wet tegemoetkoming onderwijsbijdrage en schoolkosten (Wtos) bijzondere bijstand in de vorm van een aanvulling op de bijstandsnorm voor een alleenstaande vanaf de datum dat het kindgebonden budget eindigt tot de eerste dag van het kwartaal volgend op het kwartaal waarin het kind 18 jaar is geworden.
2. De aanvulling zoals genoemd in het eerste lid bedraagt 20% van de bijstandsnorm voor gehuwden van 21 jaar tot de pensioengerechtigde leeftijd.

Hoofdstuk 4 Kosten kinderopvang

Artikel 43 Begripsbepalingen

1. In dit hoofdstuk wordt verstaan onder:
 - a. het college: het college van burgemeester en wethouders;
 - b. wet: de Wet kinderopvang en kwaliteitseisen peuterspeelzalen (Wko);
 - c. kinderopvangtoeslag: toeslag die aangevraagd en uitgevoerd wordt bij de Belastingdienst/Toeslagen.
 - d. tegemoetkoming: tegemoetkoming in de kosten voor kinderopvang die kan worden aangevraagd bij het college van de woongemeente.
2. Voor zover niet anders is bepaald worden begrippen in dit hoofdstuk gebruikt in dezelfde betekenis als in de wet.

Artikel 44 Doelgroep

Een aanvraag voor een tegemoetkoming in de kosten van kinderopvang op grond van deze beleidsregels kan uitsluitend gedaan worden door personen die voldoen aan de voorwaarden zoals gesteld in art. 1.6 lid 1 onder c., e., j., k. of l. van de wet.

Artikel 45 Aanvraag

1. De aanvraag om een tegemoetkoming in de kosten van kinderopvang wordt ingediend bij het college.
2. Voordat het college beslist op de aanvraag wordt eerst beoordeeld in hoeverre het eigen netwerk en de eigen omgeving van de aanvrager, of voorliggende voorzieningen, kunnen bijdragen aan de opvang van het(de) kind(eren).
3. De aanvrager verstrekt desgevraagd aan het college alle gegevens en inlichtingen van hem/haar en zijn/haar partner die voor de aanspraak op en de hoogte van de tegemoetkoming van belang zijn.

4. Inlichtingen en gegevens die kunnen leiden tot de vaststelling van een lagere tegemoetkoming worden, onmiddellijk na het bekend worden daarvan, door de ouder verstrekt aan het college.
5. Indien de aanvraag betrekking heeft op kinderopvang in verband met een Sociaal Medische Indicatie, op grond van artikel 1.6 lid 1 onder k of l, kan door het college een indicatie gevraagd worden aan een onafhankelijke organisatie met de benodigde expertise.
6. De indicatie, zoals bedoeld in het vorige lid, heeft een geldigheidsduur van maximaal 12 maanden en beschrijft de minimale hoeveelheid uren kinderopvang die noodzakelijk is om de beperkingen op te heffen.

Artikel 46 Hoogte van de tegemoetkoming

1. De tegemoetkoming in de kosten van kinderopvang is een aanvulling op de kinderopvangtoeslag die verstrekt wordt door het rijk.
2. De tegemoetkoming vult de kinderopvangtoeslag aan tot ten hoogste de werkelijk gemaakte kosten aan noodzakelijk geachte kinderopvang.
3. De inkomens-, vermogens- en draagkrachtregels, zoals geldend bij een aanvraag individuele bijzondere bijstand, zijn van toepassing.

Artikel 47 Duur en wijze van uitbetaling van de tegemoetkoming

1. De tegemoetkoming wordt niet toegekend voor meer uren, dan waarvoor kinderopvangtoeslag van het rijk wordt ontvangen, wanneer er recht bestaat op kinderopvangtoeslag.
2. Bij aanvragen op grond van een Sociaal Medische Indicatie worden niet meer uren vergoed dan het minimum dat noodzakelijk geacht wordt in de indicatie, conform artikel 48 lid 5.
3. De tegemoetkoming wordt uitbetaald na ontvangst van de factuur van het kinderopvangcentrum of het gastouderbureau en na controle van de aangevraagde kinderopvangtoeslag van het rijk.

Hoofdstuk 5 Slotbepalingen

Artikel 48 Inwerkingtreding, intrekking en overgangsrecht

1. Deze beleidsregels treden in werking op 1 januari 2018 onder intrekking van de beleidsregels individuele inkomenstoelage, de beleidsregels bijzondere bijstand voormalig alleenstaande ouders, de beleidsregels tegemoetkoming kinderopvang 2013 en de richtlijnen bijzondere bijstand zoals opgenomen in het digitale handboek van Schulinc (Grip op Participatiewet).
2. Personen die op de dag voor de inwerkingtreding van deze beleidsregels recht hebben op bijzondere bijstand op grond van de regels zoals deze van toepassing zijn voor de inwerkingtreding van deze beleidsregels, behouden dit recht tenminste 6 maanden na inwerkingtreding van deze beleidsregels, indien de nieuwe regels voor hen negatieve gevolgen hebben.

Artikel 49 Citeertitel

Deze beleidsregels worden aangehaald als: Beleidsregels bijzondere bijstand Kempengemeenten 2018.

Aldus besloten in de vergadering van 30 oktober 2018.

*Burgemeester en wethouders van de gemeente Bergeijk,
W.A.C.M. Wouters
Secretaris
A. Callewaert-de Groot
Burgemeester*